

İlgili Kanun / Madde
6100 S. HMK/317

T.C
YARGITAY
9. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2022/7630
Karar No. 2022/8344
Tarihi: 27.06.2022

●CEVAP SÜRESİNİ UZATIP UZATMAMA KARARININ YARGICIN TAKTİRİ OLDUĞU
●CEVAP SÜRESİNİ UZATMAMA KARARI VERİLMESİNİN DİNLENME HAKKINI ORTADAN KALDIRMAYACAĞI

ÖZETİ: İlk Derece Mahkemesince dosya içeriğine göre kanuni cevap verme süresi içinde cevap dilekçesinin hazırlanmasının çok zor yahut imkansız olduğu bir durumun bulunmadığı gerekçesiyle söz konusu talebin reddine karar verilmiştir. İlgili hükme göre durum ve koşullara göre cevap dilekçesinin Kanun'daki süre içinde hazırlanmasının çok zor yahut imkânsız olduğu durumları değerlendirme yetkisi hâkime ait olup; ek cevap süresine ilişkin talebin kabul edileceğine dair kanuni bir zorunluluk bulunmamaktadır. Dosya kapsamına göre İlk Derece Mahkemesinin söz konusu talebin reddine ilişkin ara kararında hukuka aykırılık bulunmadığı gibi, davalı tarafça da cevap dilekçesinin iki haftalık kanuni süre içinde 04.12.2018 tarihinde ibraz edildiği anlaşılmaktadır.

DAVA: Taraflar arasındaki alacak davasından dolayı yapılan yargılama sonunda İlk Derece Mahkemesince davanın kabulüne karar verilmiştir.

Kararın davalı tarafından istinaf edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince başvurunun esastan reddine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davalı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten sonra, dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkili davacının davalı firmada 10.11.2014-07.08.2015 tarihleri arasında çalıştığını ve iş sözleşmesinin belirtilen tarihte davalı tarafça haksız olarak feshedildiğini, işe iade sebebiyle davalıya karşı açılan davada, İstanbul 28. İş Mahkemesince davacı işçinin işe iadesine, kanuni süre içerisinde başvurulmasına rağmen işe başlatılmaması halinde ödenmesi gereken tazminat miktarının davacının 4 aylık brüt ücreti tutarı olarak belirlenmesine, işe başvurması halinde en çok 4 aylık ücreti tutarında ücretinin ve diğer haklarının ödenmesine karar verildiğini ve kararın Yargıtay 9. Hukuk Dairesi incelemesinden geçerek kesinleştiğini, müvekkili tarafından Kadıköy 17. Noterliğinin 12.12.2017 tarih 26924 yevmiye numaralı ihtarnamesi ile işe başlamak istenildiğinin; ancak işveren tarafından kanuni süresi içerisinde bu hususta müvekkiline yazılı herhangi bir bildirim yapılmadığını, işe iade edilmeyeceğinin sözlü olarak bildirildiğini, buna rağmen mahkeme ilâmı doğrultusunda hak kazanılan alacakların da ödenmediğini, iş sözleşmesinin işe başlatılmayacağına sözlü ya da eylemli olarak açıklandığı tarihte veya bir aylık başlatma süresinin sonunda işverence feshedilmiş sayılması ve ücreti ile kıdeminin buna göre belirlenmesi gerektiğini ileri sürerek kıdem tazminatı, fark ihbar tazminatı, yıllık izin ücreti, işe başlatmama tazminatı ve boşta geçen süreye ilişkin ücret ve diğer haklarının hüküm altına alınmasını istemiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; davanın yetkisiz mahkemede açıldığını, dava dilekçesi tebliğinin usulsüz olduğunu, ek cevap verme süresi talep ettiklerini, davacının dava dilekçesi ekinde sunduğunu beyan ettiği belgelerin davalıya tebliğ edilmediğini, bu belgelere UYAP üzerinden de ulaşılmamasının mümkün olmadığını, davanın süresi içerisinde açılıp açılmadığının tespiti ile süresi içerisinde açılmadığının tespiti hâlinde davanın reddini talep ettiklerini, davanın belirsiz alacak davası olarak açılmasının usul ve kanuna aykırı olduğunu, davacının müvekkili Şirkete gönderdiği işe başlamaya ilişkin ihtarnanın süresinde olmadığını, davacının işe dönmek için ihtarname gönderdiği tarihte çalışıp çalışmadığının tespiti gerektiğini, davacının işe başlama iradesinin samimi olmadığını, işe başlatmama tazminatının bu sebeple reddi gerektiğini, davacının başkaca bir işyerinde çalıştığının tespiti halinde boşta geçen süre ücret alacağı yönünden taleplerinin reddi gerektiğini, davacı işçinin sahip olduğu tüm hak ve alacakların kendisine ödendiğini, kabul manasına gelmemek kaydıyla işe başlatmama tazminatına yasal faiz yürütülmesi gerekirken mevduat faizi yürütülmesinin talep edilmesinin de hukuka aykırı olduğunu ileri sürerek davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile;
"...

Davacı,davalı şirkette 10.11.2014-07.08.2015 tarihleri arasında çalıştığı ,davacın başka bir işyerine 18.01.2016 da girdiği,iş akdinin haksız feshedildiği

iddiasıyla davacının İstanbul 28. İş mahkemesinin 2015/1 E. sayılı dosyasında açtıkları iş iade davasının kabul edilerek, alınan kararın Yargıtay kararı ile onanarak kesinleştiği, davacının 12.12.2017 tarihli ihtarname ile süresinde işe başlama iradesini işverene bildirdiği, işverenin 13.12.2017 tarihinde tebliğ aldığı, işe başlatmama tarihinin 13.01.2018 olduğu anlaşılmıştır.

Davacının işe iade kararı gereğince çalışma süresine 4 ay eklenerek 10.11.2014-07.12.2015 tarihleri arasında hizmet süresi bulunmaktadır. Davacının bordroları incelenmesinden en son aldığı maaşın net 9000 TL olduğu, aylık yol ücreti net 170 TL olduğu, iş teklif formundan davacıya aylık 308 yemek ücreti de verildiği anlaşıldığı, işe başlatmama tazminatı, kıdem, ihbar tazminatı, yıllık izin ücreti yönünden emsal çalışan bordrosu dikkate alınarak davacının alabileceği ücret hesaplandığı, davalı işverenin davacının yıllık izinini kullandığını ispat edemediği, 14.01.2019 tarihli bilirkişi raporu ve hükme esas alınarak ve talep arttırım dilekçesi dikkate alınarak aşağıdaki gibi hükmedilmiştir..." gerekçesiyle davanın kabulüne karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalı vekili istinaf başvurusunda bulunmuştur.

B. İstinaf Sebepleri

Davalı vekili istinaf başvuru dilekçesinde; dava dilekçesinin davalıya usulüne uygun olarak tebliğ edilmediğini, Alvimedica Grup Şirketi bünyesinde bulunan dava dışı A. Sağlık Ekipmanları Satış Dağıtım ve Pazarlama A.Ş.'ye tebliğ edildiğini, İlk Derece Mahkemesince ek cevap verme süresinin reddiyle birlikte delil bildirme hakkı ve savunma haklarının kısıtlandığını, mahkemenin yetkisiz olduğunu, davanın belirsiz alacak davası olarak açılmayacağını, emsal ücret araştırması yapılmadan, tanıklar dinlenmeden, banka kayıtları celp edilmeden dosyanın bilirkişiye gönderilmesinin ve müvekkili Şirket çalışanı tek bir işçiye göre ücret belirlenmesinin hatalı olduğunu, işe dönmek için ihtarname gönderen davacının başka işte çalışıp çalışmadığı araştırılarak işe başlamada samimi olup olmadığının ve boşta geçen sürenin boşta geçip geçmediğinin tespit edilmesi gerektiğini, hükme esas alınan bilirkişi raporunda alacaklardan mahsup edilen vergi oranları ile ilgili olarak hangi oranda ve ne şekilde mahsup yapıldığının anlaşamadığını, yapılan işlemin eksik ve hatalı olduğunu, hükmedilen alacaklara en yüksek mevduat faizine hükmedilmesinin hatalı olduğunu ileri sürerek İlk Derece Mahkemesi kararı kaldırılarak davanın reddine karar verilmesini istemiştir.

C. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile Mahkeme kararının usul ve kanuna uygun olduğu gerekçesiyle davalı vekilinin istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalı vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

B. Temyiz Sebepleri

Davalı vekili temyiz dilekçesinde; yetki itirazlarının kabulü gerektiğini, tanık deliline başvurulmasına rağmen tanık dinlenilmemesi ve cevap süresinin uzatılması için ek süre verilmemesinin hukuka aykırı olduğunu, müvekkili Şirketin hukuki dinlenme hakkı ve adil yargılanma hakkının ihlal edildiğini, ücret bordrolarında yemek yardımına ilişkin herhangi bir belge olmaksızın sadece davacı tarafça yemek ödendiğinin beyan edilmesi üzerine boşta geçen süre ücreti ve ihbar tazminatı hesaplanmasında yemek yardımı ücretinin dâhil edilmesinin hatalı olduğunu ileri sürerek Bölge Adliye Mahkemesi kararının bozulmasına karar verilmesini istemiştir.

C. Gerekçe

1. Uyuşmazlık ve Hukuki Nitelendirme

Uyuşmazlık, İlk Derece Mahkemesinin yetkili mahkeme olup olmadığı, İlk Derece Mahkemesince ek cevap süresi talebinin reddinin yerinde olup olmadığı, davalı Şirketin hukuki dinlenilme ve adil yargılanma hakkının ihlal edilip edilmediği, yemek yardımı ücretinin giydirilmiş ücret hesabında dikkate alınıp alınmayacağı hususlarına ilişkindir.

2. İlgili Hukuk

1. 7036 sayılı İş Mahkemeleri Kanunu'nun (7036 sayılı) "Yetki" kenar başlıklı 6 nci maddesi.

2. 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) "Hukuki dinlenilme hakkı" kenar başlıklı 27 nci maddesi; "Cevap dilekçesini verme süresi" kenar başlıklı 127 nci maddesi; "Dilekçelerin verilmesi" kenar başlıklı 317 nci maddesinin ikinci fıkrası hükümleri.

3. 4857 sayılı İş Kanunu'nun "Geçersiz sebeple yapılan feshin sonuçları" kenar başlıklı 21 inci maddesi.

3. Değerlendirme

1.Bölge adliye mahkemelerinin nihai kararlarının bozulması 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) 371 inci maddesi ile 369 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan sebeplerden birinin varlığı hâlinde mümkündür.

2.Dosya kapsamında yer alan Dairemizce onanarak kesinleşen işe iade istemli dava dosyası ile diğer bilgi ve belgeler bir bütün olarak değerlendirildiğinde, davacının son çalıştığı işyerinin Beyoğlu/İstanbul adresinde olduğu, bu sebeple İlk Derece Mahkemesinin yetkili olduğu anlaşılmıştır. Dava dilekçesi, davalıya usulüne uygun şekilde 20.11.2018 tarihinde tebliğ edilmiş olup davalı tarafça ibraz edilen 03.12.2018 tarihli dilekçe ile 6100 sayılı Kanun'un 317 nci maddesi uyarınca cevap verme süresinin uzatılması talep edilmiştir. İlk Derece Mahkemesince dosya

içeriğine göre kanuni cevap verme süresi içinde cevap dilekçesinin hazırlanmasının çok zor yahut imkansız olduğu bir durumun bulunmadığı gerekçesiyle söz konusu talebin reddine karar verilmiştir. İlgili hükme göre durum ve koşullara göre cevap dilekçesinin Kanun'daki süre içinde hazırlanmasının çok zor yahut imkânsız olduğu durumları değerlendirme yetkisi hâkime ait olup; ek cevap süresine ilişkin talebin kabul edileceğine dair kanuni bir zorunluluk bulunmamaktadır. Dosya kapsamına göre İlk Derece Mahkemesinin söz konusu talebin reddine ilişkin ara kararında hukuka aykırılık bulunmadığı gibi, davalı tarafça da cevap dilekçesinin iki haftalık kanuni süre içinde 04.12.2018 tarihinde ibraz edildiği anlaşılmaktadır.

3. Hâl böyle olmakla birlikte, Bölge Adliye Mahkemesinin gerekçeli kararında, davalı tarafça cevap dilekçesi süresinde verilmediğinden davalı tarafın tanık dinletme hakkının bulunmadığı değerlendirilmesinin yapılması yerinde olmamıştır. İlk Derece Mahkemesince yapılan değerlendirmede, davanın mahiyeti itibarıyla taraf tanıklarının dinlenilmesine yer olmadığına karar verilmiştir. Dava, işe iade sonrasında açılan işe başlatmama tazminatı, boşta geçen süre ücreti ve diğer haklar, kıdem tazminatı, fark ihbar tazminatı ve yıllık izin ücreti alacaklarının tahsili istemine ilişkin olup; davalı tarafça davacının kanuni süre içinde yapmış olduğu işe iade talebine karşı olumlu ya da olumsuz bir cevap verilmediği sabittir. Davalının istinaf başvuru dilekçesinde, davacının işe başlatmama tarihindeki ücretinin tespiti amacıyla tanıkların dinlenilmesi gerektiği belirtilmiş ise de emsal işçi H.H.G.'nin ücret bordroları davalı tarafça dosyaya ibraz edilmiştir. Dava konusu alacakların mahiyeti ve mevcut delil durumu dikkate alındığında, İlk Derece Mahkemesince taraf tanıklarının dinlenilmesine yer olmadığına karar verilmesi savunma hakkının ihlali mahiyetinde değildir. Bölge Adliye Mahkemesinin gerekçesinin bu şekilde düzeltilerek onanması uygun görülmüştür.

4. Yemek yardımının giydirilmiş ücrete eklenerek yapılan ücret tespitine ilişkin olarak davalı tarafın istinaf başvurusunda herhangi bir itirazının bulunmadığı, dava dilekçesi içeriği ve davalıdan sadır olan işe iade dava dosyası içindeki diğer belgeler dikkate alındığında yemek yardımının giydirilmiş ücrete eklenmesinde de hukuka aykırı bir yön bulunmadığı anlaşılmıştır.

5. Temyizen incelenen karar, tarafların karşılıklı iddia ve savunmalarına, dayandıkları belgelere, uyuşmazlığa uygulanması gereken hukuk kuralları ile hukuki ilişkinin nitelendirilmesine, dava şartlarına, yargılama ve ispat kuralları ile kararda belirtilen gerekçelere göre usul ve kanuna uygun olup davalı vekilince temyiz dilekçesinde ileri sürülen nedenler kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının 6100 sayılı Kanun'un 370 inci maddesinin birinci fıkrası uyarınca kararın (V.C.3) bölümünde belirtilen ilave gerekçelerle ONANMASINA,

Aşağıda yazılı temyiz giderinin temyiz edene yükletilmesine,
Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye
Mahkemesine gönderilmesine,
27.06.2022 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.